זרע קודש — וילך

וילך משה כו' בן מאה ועשרי' שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא וה' אמר אלי לא תעבור את הירדן הזה. הנה נתן ית' את התוה"ק במ"ט פנים טהור ומ"ט פנים טמא וצריך האדם לתקן א"ע בטהרה וזהו ענין הספירה מ"ט יום שהוא לתקן מדותיו הז' מדות שכ"א כלול מחבירו ז' פעמים ז' הם מ"ט והענין כי האדם צריך לשבור מדותיו ולא להתנהג תמיד במידה אחת רק יצרף ויכלול המידות למשל אם יתנהג תמיד במדת החסד והרחמי' ואמרו חז"ל כל המרחם על האכזרי' נעשה אכזר על הרחמני' וכן צריך להרגיז יצה"ט על יצה"ר כמ"ש רגזו ואל תחטאו ולשנוא הרשעי' כמ"ש תכלית שנאה שנאתים וכן אם בא להתנהג במדת גבורה ולא יתנהג במדת החסד הוא רע וכתיב והסר כעס מלבך וכדומה כל המדות צריך בה ובהפכה וזהו שאמר ר' יוחנן בן זכאי רואה אני את דברי ר"א בן ערך שאמר שמדה טובה שיתדבק בה האדם הוא לב טוב שבכלל דבריו דבריכם כי א"א לו לאדם שיהי' לו לב טוב כראוי אם לא יתקן מדותיו ע"ד הנ"ל ולכן לב טוב גי' מ"ט לרמז הנ"ל שלב טוב הוא רק כשמטהר הז' מדותיו ויכלול את כל מדה ומדה מכל הז' מדות ואז זוכה למ"ט פנים של תורה וכן זוכר יצוריו לחיים ברחמים ר"ת גי' לב טוב כי זה עיקר החיים הנצחיים והנה המ"ט פנים טמא הם שצריך להתרחק מהם כי הם יציאה מעבודתו ית"ש ומ"ט פנים טהור הם הובאה והכנסה לעבודתו ית"ש והנה משרע"ה הוריד לישראל המ"ט פנים טמא ומ"ט פנים טהור ונגד זה חי משה ק"ך שנה שגי' ב"פ מ"ט וכ"ב נגד כ"ב אותיות שבתוה"ק ומ"ט פנים טהור ומ"ט פנים טמא והנה אלו הם ממ"ט שערי בינה שזכה בהם משה להוריד לישראל אבל שער הנו"ן לא הי' יכול להוריד וענין שער הנו"ן הוא לבוא לתשובה שלימה בתכלית השלימות כמ"ש במ"א וזה א"א להיות עד ביאת המשיח ולכן אחר שאמר הכתוב ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקולו כו' בכל לבבך ובכל נפשך אמר אח"כ ושב ה' אלקיך את שבותך כו' והביאך ה' אלקיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך כו' ואח"כ ומל ה' אלקיך את לבבך שנראה מזה שא"א לבוא לתכלית השלימות התשובה עד שיבוא משיח צדקינו ב"ב וזה הי' ענין כוונת משה לבוא לארץ ישראל שאז הי' בכוחו להוריד שער הנו"ן ולהביאנו לתכלית השלימות אבל גזרה חכמת אלקינו ית"ש שאין עת וזמן אז לזה עד ביאת משיחנו וז"ש בן מאה ועשרי' שנה אנוכי היום נגד ב' פעמים מ"ט טמא וטהור שנעשה מצרופי כ"ב אותיות התוה"ק לא אוכל עוד לצאת ולבוא להוריד עוד שער הנו"ן בבחי' מ"ט הנ"ל שכתבנו שהפנים טמא הי' בבחי' יציאה ופנים טהור בבחי' ביאה וז"ש לצאת ולבוא כי ה' אמר אלי לא תעבור את הירדן אותיות ירד נו"ן להוריד שער הנו"ן ובזה מקושר סוף הפסוק לתחילתו שהתחיל בן מאה ועשרי' שנה כו' כי אלו הי' מוריד שער הנו"ן הי' חי יותר כיון ששנותיו הי' רומז על ומ"ט פנים תורה שהוריד א"כ כשהי' מוריד שער הנו"ן הי' חי גם נגדו לרמוז גם על השער הנו"ן.

כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחיתון כי "ממכון "שבתו השגיח ר"ת משה כי בכ"א מישראל יש חלק אחד ממשה ועי"ז החלק ממשיך ע"ע השגחה והשפעות עליונות גם י"ת משגיח על כ"א אם לא אבד חלק זה וזהו שאנו מתפללין ותן חלקינו עי"ז החלק שיש לכ"א מישראל מבחי' משה שלו ניתן התורה שהי' כולל כל נשמות ישראל כמ"ש ז"ל ילדה אשה א' ששים רבוא בכרס א' וס"ר אותיות לתורה וס"ר נשמות ישראל וז"ש ישמח משה במתנת חלקו שמשה שמח כשניתן לו זה החלק לישראל ומי שאינו יכול ללמוד לא יאמר א"כ וודאי אין לי חלק מבחי' משה כי כמו שמשה ע"ה שהי' קומה שלימה ברמ"ח אברי' הי' הראש אבר החשוב וכן הלב וכדומה אברי' חשיבי' והי' בו אברי' פחותים כמו הרגל שהוא אבר נמוך ופחות ומוכרח הרגל לשמוע לעצת

המוח שבראש והלב וכדומה כמו כן בכללות ישראל שבכללותם יש בכללות החכם שבדור הוא יש בו בחי' מוח שמבחי' משה ויש שיש בו בחי' לב וכדומה אברים החשובי' ויש שיש בו רק מאבר הפחות כמורגל ומוכרח שמי שיש בו רק בחי' רגל ישמע לעצת החכם שבדור כמו שמקודם הי' הוא נכלל בבחי' רגל של משה ושמע לעצת הראש כן יעשה עתה והנה עי"ז החלק מבחי' משה שיש בכ"א מישראל עי"ז משה יודע ג"כ עתה ממעשינו בפרטיתח הן לטוב הן להיפוך וז"ש להם אל תאמרו שאחר מותי לא אדע כלל מעשיכם רק כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחיתון כי השני פירושו מלשון אם תשחיתון שאדע ג"כ אחרי מותי אם תשחיתון שאדע זה ע"י החלק שלי שיש אצליכם ואם תקלקלו זה החלק אפרע מכם גם אחרי מותי וכן לטוב ואמליץ עליכם לטוב:

להפטרה מפרשה הנ"לדרשו ה' בהמצאו שבעשי"ת דרך כ"א מישראל לחפור יותר בעומק לבו לבוא ליראת שמים להנקודה באמת וזה הוא מחמת שממציא י"ת כביכול א"ע אז בתוך לבם וז"ש שידרשהו אז כיון שכ"א רואה שי"ת ממציא עצמו לו אז ולכן תחפשו אז יותר בעומק הלב ותמצאו יותר וז"ש שובה ישראל עד ה' אלקיך פי' כי אלקיך נק' אלקות שלך החלק אלקי ממעל שבכ"א מישראל כמ"ש במ"א ובעשי"ת מתגבר זה החלק בתוך לבו ומתגלה מהעלמו ומעומקו וז"ש עד כו' פי' בעוד שה' אלקיך שמתגלה בקרבך להיות ניכר האלקות שבך ולכן אנו קורין בשבת תשובה אז ההפטרה שובה ישראל ונקראים ימי תשובה האלה האלקות שבישראל נתגלה כנ"ל.

שובה ישראל עד ה' אלקיך הנה אנו אומרים ברכינו אבינו מלכינו יחד שמך באור כי באור פניך נתת לנו ה' אלקינו ולכאורה למה אומרים כאן ה' אלקינו כיון שמקודם ג"כ מדבר לנוכח לה' י"ת גם למה הזכיר כאן לשון אלקינו רק ע"ד שכ' בס' שהנשמה אינה באדם בשעת חטא שמסתלקת מאתו כשרוצה לעשות החטא ולא נשאר בו רק רוח ונפש והנה ח"ו כשהיתה מסתלק' לגמרי לא הי' אפשר לחיות כי הנשמה הוא המחי' שהוא נשמת חיים רק שהוא בהסתר וכיסוי וכששב אדם בתשובה מחזירין לו הנשמה לגמרי להיות בהתגלות והנה הנשמה הוא חלק אלקי שבכ"א מישראל כמ"ש ויפח באפיו נשמת חיים ואחז"ל מאן דנפח מעצמותו נופח וז"ש על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה על חלק אלקות שבקרבו של איש ישראל כמ"ש בקרבך קדוש וז"ש כי אין אלקי בקרבי אלקות שלי חלק שלי רק שבאמת אינו מסתלק לגמרי ונשאר רשומו רק שהוא בהסתר שאין האדם מרגיש חלק אלקי שבקרבו וז"ש ואנוכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה שבאור פני מלך חיים היא הנשמה נשמת חיים החלק אלקי שבנו ועי"ז נתת לנו תורה וחיים ואהבה וכו' שהכל נכלל בחלק אלקי וז"ש שובה ישראל עד ה' אלקיך וקאי על שובה הנ"ל שתשוב עד שישוב לך י"ת החלק אלקי האלקות שבך וכנ"ל.

שובה ישראל עד ה' אלקיך שיביא אותו י"ת לבחי' תשובה שיאמר י"ת ואשר הריעותי ואני עשיתי הרעה ואני צריך לעשות תשובה כביכול כי כשלת בעוונך ע"ד ינתנו לכושל שבהם שמדאגת עוונות כשל כחך ע"ד האב האומר לבנו מה עשיתי שהראתי לך פנים זועפות על חטאך כנגדי ועי"ז כשל כחך קחו עמכם דברים ושובו אל ה' שצריך להעלות הדברים עצמם שנכשל בהם בעבירה ולעשות תשובה מאהבה ולעשות זכיות אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב כבר פירשנו לעיל על כח התשובה הניצוץ קדוש המחי' העבירה ארפא משובתם אוהבם נדבה שאומר י"ת כביכול תירוצים על חטאם ואם עכ"ז הדין נותן שאין תירוץ מועיל אומר י"ת אוהבם נדבה בלא טעם אף שחוטאי' לפני אני אוהב אותם בדרך נדבה אהי' כטל לישראל יפרח סוד רפ"ח נ"ק ורפ"ח גי' הר"ת "מרופא "חולי "עמו "ישראל: